Quelle: https://manuscripta.at/?ID=6719
Copyright: CC BY 4.0 <img
src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png">

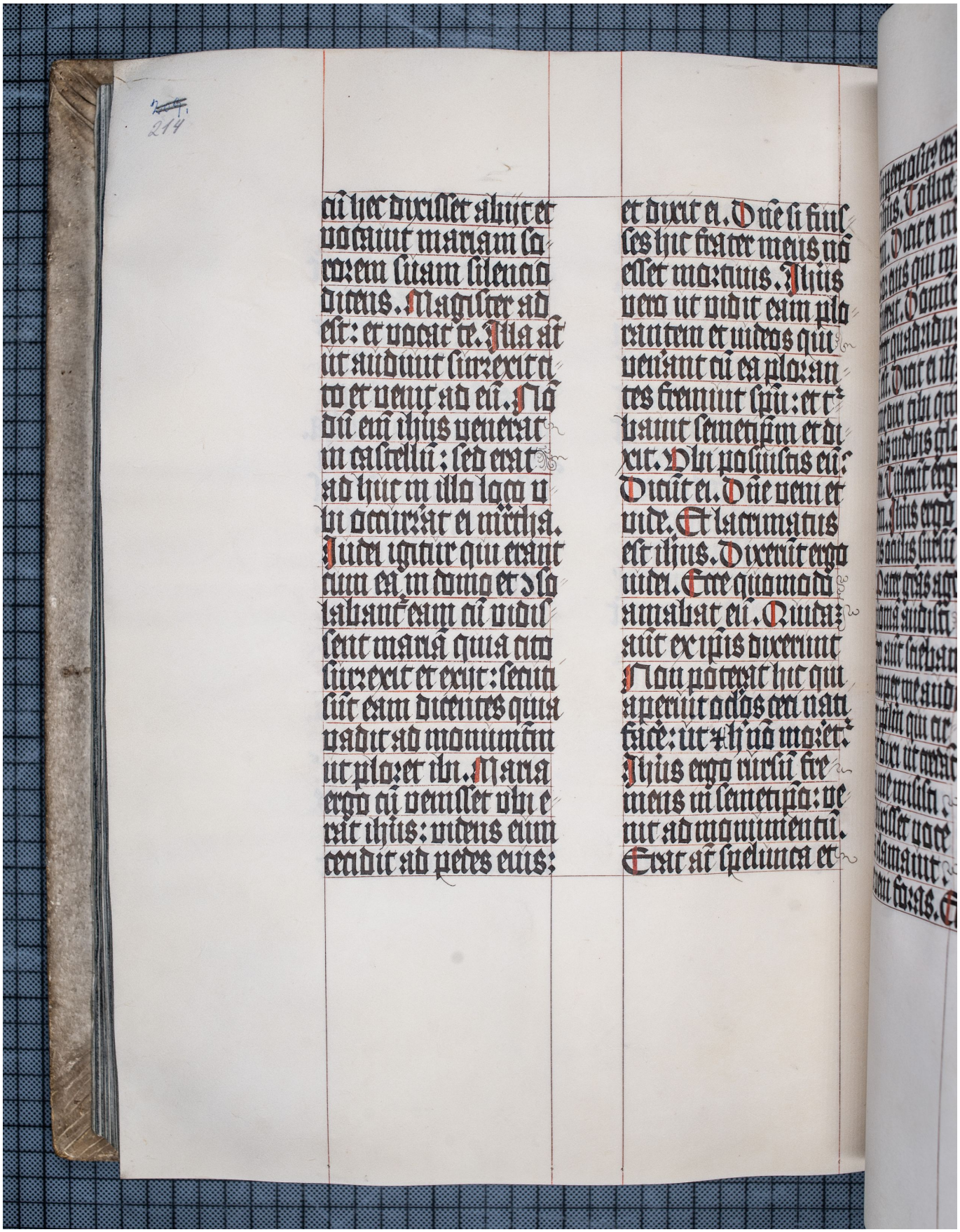

214

ai hec dixisset abiit et
vocauit mariam so
rorem suam silentio
dicens. Magister ad
est: et vocat te. Illa at
ut audiuit surrexit ci
to et venit ad eū. Nō
dū enim ihūs venerat
in castellū: sed erat
ad huc in illo loco v
bi occurrerat ei mārtha.
Iudei igitur qui erant
cum ea in domo et ꝛso
labant eam cū vidis
sent mariam quia cito
surrexit et exiit: secū
tī sunt eam dicentes quia
vadit ad monumentū
ut ploret ibi. Maria
ergo cū venisset vbi e
rat ihūs: videns eum
cecidit ad pedes eius:
et dixit ei. Domine si fuis
ses hic frater meus nō
esset mortuus. Ihūs
vero ut vidit eam plo
rantem et iudeos qui
venerant cū ea plorā
tes fremuit spū: et tur
bauit semetipm et di
xit. Vbi posuistis eū:
Dicit ei. Domine veni et
vide. Et lacrimatus
est ihūs. Dixerūt ergo
iudei. Ecce quomodo
amabat eū. Quidā
autē ex ipis dixerunt
Non poterat hic qui
aperuit oculos cecī fa
cere: ut et hic nō moret.
Ihūs ergo iterū fre
mens in semetipo: ve
nit ad monumentū.
Erat at spelunca et